

Siis kannattaaks vaihtoon oikeesti lähtee?

Elle Palmu

Salut !

Historialliset Pariisin olympialaiset ovat päättäneet, ja niin on kevätlukukauden vaihtomatkanikin. Tiivistetysti sanottuna matka on ollut vaiherikas, antoisa ja ikimuistoinen. Lyhyt vastaus otsikon kysymykseen onkin siis, että ehdottomasti!

On kuitenkin selvää, että vaihtoon lähtemiseen liittyy myös paljon käytännön järjestelyjä ja tunteiden vuoristorataa, joten tässä on muutama vinkki ja joitakin ajatuksia vaihtoon lähtemisen hyödyistä ja haitoista puolen vuoden kokemuksen syvähköllä rintaäänellä.

Ensimmäisenä sanoisin, että minun kohdallani haasteellisin osa koko prosessissa oli se, että vaihtoon pääsemisen odottaminen tuntui niin pitkältä. Nimittäin vaikka halusin lähteä vaihtoon kevätlukukaudeksi 2024, vaihtohakemus piti tehdä jo helmikuussa 2023. Sitten elin jännityksessä noin kuukauden ajan, kunnes sain tietää maaliskuussa, että hakemukseni on hyväksytty. Toukokuun lopussa sain valmiiksi kandidaatintutkielmani, ja kesäloman jälkeen edessäni oli vielä kokonainen syyslukukausi, ennen kuin löysin asunnon Pariisista joulukuun puolessavälissä ja hyppäsin lentokoneeseen joulukuun lopussa. Ottaen vielä huomioon sen, että tiesin oikeastaan jo kesällä 2022 haluavani vaihtoon nimenomaan Pariisiin, elin odotuksessa lopulta noin puolitoista vuotta!

Kaikilla prosessi ei tietysti ole näin pitkä ja harras. Joskus vaihtoon voi päästä paljon

lyhyemmälläkin varoitusaajalla, erityisesti jos aloittaa vaihdon syyslukukauden alussa. Joka tapauksessa vaihtoon hakiessa pitää varautua siihen, että vastassa on jonkin verran byrokratiaa ja deadlineja. Omalla kohdallani hakeminen sujui kuitenkin mukavasti, koska Erasmus-vaihto-ohjelman prosessi on aika selkeä ja Helsingin yliopiston vaihtopalvelu järjesti hyviä infotilaisuuksia aiheeseen liittyen ja auttoi joka vaiheessa. Hakeminen tapahtui Mobility Online -portaalissa, joka on käyttökokemuksen osalta hieman kökkö, mutta toimiva kuitenkin. Uskoisin, että prosessi on yhtä helppo myös hakiessa pohjoismaisiin kohteisiin Nordplus-ohjelman kautta, mutta jos haluaa lähteä EU:n ulkopuolelle tai varsinkin kohteisiin, joihin ei ole yliopistojenvälistä sopimusta, on hyvä varautua tekemään enemmän töitä käytännön asioiden selvittämiseksi.

Toivoa ei tietenkään kannata menettää, vaikka hakuprosessi tuntuisikin isolta projektilta hoidettavaksi muun elämän ja kurssien suorittamisen rinnalla. Olen tyytyväinen, että onnistuin tekemään kaiken ajallaan ja että minut hyväksyttiin vaihto-ohjelmaan, vaikka valitsemani vaihtokohde ei ollut välttämättä se loogisin. Hain nimittäin opiskelemaan valinnaisena opintokokonaisuutena taidehistoriaa Paris 1 Panthéon-Sorbonne -kampukselle, vaikka varsinainen opintosuuntani on musiikkitiede.

Olisi toki ollut mukavaa opiskella musiikkitiedettä Pariisissa, mutta syy taidehistorian valintaan oli se, että halusin käydä luennoilla aivan Pariisin ydinkeskustassa Seinen vasemmalla rannalla ja taidehistorian kandidaatti- ja kolmannen vuoden luennot pidettiin juuri ideaalissa sijainnissa, aivan Luxembourgin puiston vieressä. Kannattaakin hieman katsoa hakuvaiheessa, millaisilta eri kohteiden kampukset näyttävät ja missä ne sijaitsevat, ja valita sellainen, mikä tuntuu itselle kivalta kompromissilta kaikkien kriteereiden osalta. Ja sitten tietysti kannattaa kirjoittaa palava motivaatiokirje vaihtohakemuksen yhtey-

teen ja kirjoittaa auki kaikki syyt, miksi haluaisit juuri siihen kohteeseen. Motivaatiokirjeen kirjoittaminen on oiva mahdollisuus käyttää humanistin kirjoitustaitoja ja laajaa sanavarastoa hyödyksi, ja siten maksimoida mahdollisuus tulla valituksi ohjelmaan.

Sitten jos/kun saat hyväksymiskirjeen, on tietysti aika juhlia ja alkaa orientoitua toden teolla vaihtokohteen kulttuuriin ja kieleen. Itselläni oli se etu, että olen opiskellut ranskaa jo päiväkotii-ikäisestä lähtien, mutta koin silti todella hyödylliseksi sen, että aloin lukea hieman enemmän ranskankielisiä uutisia ja katsoa kaikenlaisia videoita ja haastatteluja minua kiinnostavista aiheista ja ihmisistä ranskaksi.

Jos olet epävarma kielitaitojesi riittämisestä vaihdossa, kannattaa ensinnäkin ottaa Kielikeskuksesta jokin sopiva kurssi ennen vaihtoon lähtöä ja toiseksi selvittää, tarjoaako kohdeyliopisto nimenomaan vaihto-opiskelijoille suunnattuja kursseja englanniksi. Sellaiset kurssit saattavat olla tasoltaan hieman helpompia kuin esimerkiksi ne kurssit, jotka suoritin täällä ranskalaisten opiskelijoiden seassa yhdessä maailman johtavista taidehistorian ja arkeologian laitoksista.

Kurssien anti on tietysti olennainen osa vaihtokokemusta, mutta koin, että vaihdon aikana tapahtuva kulttuurinen vaihto ja elämäkokemuksen kartuttaminen on kuitenkin tärkein osa kokemusta. Olen saanut oppia täällä niin paljon Ranskan ja Suomen kulttuurien eroista ja yhtäläisyyksistä, ja ennen kaikkea omasta itsestäni. Olen saanut myös uusia ystäviä, ja matka on auttanut minua avartumaan entistä enemmän kaikilla elämänalueilla.

Pariisi on ollut vaihtokohteena aivan yhtä ihana, ellei ihanampi, kuin osasin kuvitella. Olen nauttinut esimerkiksi siitä, että suurin osa Pariisin museoista on ilmaisia alle 26-vuotiaille ja monet nimenomaan taidehistorian opiskelijoille. Täältä löytyy Sorbonnen omien kirjastojen lisäksi pilvin pimein

mutakin kauniita ikivanhoja kirjastoja, kuten Bibliothèque Nationale de France, Bibliothèque Sainte-Geneviève ja Bibliothèque Mazarine. Laadukasta tarjontaa riittää kaikilla saroilla konserteista, näyttelyistä, leipomoista, ravintoloista, vaatteista ja kengistä kauniisiin katuihin ja puistoihin. Tuntuu, että jokaisessa kadunkulmassa on historian havinaa ja joka toisessa talossa on plakaatti, joka kertoo, että kuka kuuluisa henkilö on asunut siinä ja minä vuosina. Itse asun tällä hetkellä esimerkiksi **Gertrude Steinin** ja **August Strindbergin** vanhoilla kulmilla.

Oikeastaan ainoa vaara vaihtomatkalle lähtiessä on se, että jos se onnistuu näin hyvin kuin minulla, voi olla vaikea enää haluta palata takaisin Suomeen. Vaikka vaihtomatkan onkin jo virallisesti ohi, matkani Pariisissa jatkuu, ja palaan Suomeen myöhemmin, kuin oli alun perin tarkoitus.

Vaikka olin alusta asti hyvin päättäväinen Pariisiin muuton suhteen, ja vaikka Ranskan kieli ja kulttuuri olivat minulle jo ennestään tuttuja, se ei tarkoita sitä, ettei vaihtoon lähteminen olisi vaatinut rohkeutta. Olen kyllä matkustanut aika paljon elämässäni, mutta tämä oli ensimmäinen kerta, kun muutin ulkomaille – ja se tuntui suurelta seikkailulta ja hypyltä tuntemattomaan. Mutta eipä aikaaakaan, kun asiat järjestyivät, arki alkoi muotoutua ja yhtäkkiä Pariisi tuntuikin jo uudelta kotikaupungiltani.

En voi muuta kuin suositella tällaisten innostavien ja avartavien kokemusten hakeamista elämässä, oli se sitten vaihtomatkan puitteissa tai missä tahansa vaiheessa elämää. Eikun menox, sanoi Annie Lennox!